

Heimsins bestu

TAD var onkur, sum hevði fyrri munni um »heimsins bestu í reinasta sjógv« um føroyingar og Føroyar, tá røtt var um fisk og fiskivinnu.

TAD er við ringum ráka í munninum, vit mugu á-sanna, at lítið er at erpa sær av, nú vit kenna og vita um standin og støðuna, samfelagið er komið í. Vit megnaðu ikki at skilja sannleikan í ávaringunum, talunum og uppatturtekuni

hjá almennu spámonnun-um á økinum, um hótandi fall í fiskiskapinum.

NÚ eldslökking er víða um í landinum, spyrja vit, um eingin finst, kennir á sær, at møguleiki er at taka upp annan tátt, leggja á onnur mið.

TANN vitan og dugnaleiki, ekspertisa, sum liggur hjá almennu stovnunum, hjá Telefonverkinum, SEV, Landsverkfrøðinginum, Jarðarráðnum, Sjúkrahús-verkinum o.ø. almennum stovnum, er í stórum óbrúkt

í dag, tí samfelagið orkar einki Henda nógva eksper-tisa kundi komið væl við í tilafturskomnum londum, londum sum skryggja eftir uppbyggingar- og útbyg-gingarrátt, sum vit fyrri ein part kunnu vera við uppi í.

HER liggur privata vinnu-lívið ikki á láni. Føroyska felagið Phil & Søn fer nú at byggja hús eftir føroyskum sniði úttað fyrri Moskva, annað føroyskt felag er við í uppbyggingini í Eystur-týsklandi.

TAD hevði verið sjálvsagt

at almennu stovnarnir eis-ini vóru uppi í hesi kapping, ístaðin fyrri ørkuleys at brúka tíðina til at finna útav sparringum og niðurskerj-ingum, sum bara armar samfelagið uppattur meira. Tá vóru vit eisini uppi í veruligum uppbyggingar-arbeiði – og vit góvu tónum hondum arbeiði!

ROYNDU vit okkurt tílíkt, kundu vit loyvt okkum at droymt um »heimsins bestu og reinastu«, men álvaratos, ikki sum er.

j.l.

Kávar útyvir veruleikan

Ingeborg Vinther, forkvinna Føroya Ar-beiðarafelags, svarar Sverra Midjord í spurninginum um, hvør betur hevur tænt teimum sjúku og veiku, javnaðarflokkurin ella fakfelagsrørslan

Sverre Midjord skrivaði í famu viku grein í Dimmalætting og Sosialinum undir yvirkriti »Hvør forsætisráðharrin latið Ingeborg Vinther fingið annað at vita enn landsstýrið?«

Í innganginum til nevndu grein visir Sverre Midjord á, at myndin av undirritaðu í Dimmalætting tann 06.07. 1993 er nóg sigandi, ser-liga um ein gevur sær far um skuggamyndina.

Her sipar greinskrivarin óivað til skuggamynd av fólkaloksmanni, sum eisini sæst á myndini.

Eg og fleiri við mær munnu tó halda, at henda skuggamynd passar betur til Sverra Midjord og hansara samgongumenn, sum nú í fleiri ár hava rikið tann fúl-asta fólkalokspolitik, har eitt av aðalmálunum tyktist vera at knúsa ikki bert fak-felagsrørsluna, men eisini ta almanskapi, sum skal

tryggja okkara gomlu og sjúku sømlig kor.

Teimum borgarligu flokkunum hava vit innan fakfelagsrørsluna ikki væntað nakran stuðul frá, tí teir dylja jú ikki fyrri hvønn politikk teir reka, men Javnaðarflokkurin og Tjóðveld-isflokkurin hava við fœgrum orðum í stevnumiðum teirra sagt seg vilja arbeiða fyrri løntakaranum og teimum gomlu og veiku í samfelag okkara, men politikkurin hesi seinastu árin hevur tí-verri víst, at flokkarnir reka ein politikk, sum er beint í-móti stevnumiðum teirra.

Flokkarnir hava nevni-liga gingið á odda við ein-um politikki, id hevur nið-urbrotið teir rættindi, sum fakfelagini viðtógvið stríð í skjótt eina öld hava skapað fyrri limir sínar, og sam-stundis hava flokkarnir framt tiltøk, sum einamest raka vanligu løntakaran og

tey gomlu og veiku í sam-felagnum.

Tað er hesin støðugt vaksandi munur millum tey fœgru orðini í stevnumiðum hjá hesum flokkum og tann fœrða politikkurin, sum fær ein at østast, og Sverre Mid-jord hevur sum limur í sam-gonguni ikki mótmælt hes-um politikki, og hevur tí tik-ið undir við hesum ágangi móti teimum samfelags-bólkm, sum hann sigur seg vilja verja.

Tá Sverre Midjord førir fram, at undirritaða sum fakfelagsformaður skuldi vitað eftir hvørjum reglum slíkar trætur skulu gleðast, so avdúkar hann her hvussu lítið hann hevur skilt av tí, sum málið snýr seg um.

Sverre Midjord átti sum partur av samgonguni at vit-að, at landsstýrið framtíð verkann móti bæði lækn-unum og heimahjálparun-um, og so leingi eingin í

samgonguni talaði at hesum tiltøkum landsstýrisins, so stóð verkannið við.

Tá Sverre Midjord sigur, at tað ikki av sínum ein-tingum ber til at leggja seg út í slíkt stríð, so tyktist hann ikki at hava skilt, at hann sum limur í samgonguni so sanniliga hevur verið partur av sokallaða »stríðnum« og hevði allar møguleikar at gera sína ávirkning galdandi, men tá einki hoyrdist frá honum, so mugu vit taka hetta sum tekin um at hann hevur tikið undir við hesum verkanni, sum vent var móti læknun og heima-hjálparum, og hvørs enda-mál, sambært úttalilsom frá lögmanni, kalt og kyniskt var at spara lønarútreiðslur.

Hví skrivaði Sverre Mid-jord ikki tá lesarabrøv, har hann vísti sín stuðul til teir veikastu av samfelagsból-kum okkara, sum landsstýrið læt sita úttað røkt fyrri at røkka spariætlanum sínum?

Tað er sera ódæmigt, men tóverri ikki eindømi fyrri teir persónar, sum í dag mynda Javnaðarflokkinn og sam-gonguna yvirhøvur, at Sverre Midjord roynir at

fjala út yvir veruleikan og roynir at geva Føroya fólki ta fatan, at tað eru fakfelag-ini, id hava verið orsökini til hetta verkanni.

Tá Sverre Midjord í grein sínari sigur, at tey gomlu og sjúku ongan góðan eiga inn-an fakfelagsrørsluna, so er hetta ein roynd at fjala út yvir tann veruleika, at tað var Sverre Midjord og hans-ara partamenn, sum settu í verk arbeiðsstøðgin, id so dyggiliga rakti tey gomlu og sjúku, sum sami Sverre Midjord nú skal eittast at hava slíka umsorgan fyrri.

Eisini tá Sverre Midjord skrivur um »ein lítlan lønar-niðurskurð«, er talan um eina roynd at fjala út yvir, at hann og partamenn hansara fyrst hava lagt alsamt fleiri figgarligar byrðar á vanligu løntakaran, og síðani krevja, at hesir somu løntak- arar skulu 13,4% niður í løn, hóast reallønin framman- undan er minkað 14% eftir stuttari tíð, alt orsakað av tiltøkum landsstýrisins.

Hvussu Sverre Midjord hevur tikið sær av sínum næstringum, hevur einki við hetta mál at gera, og kann

heldur ikki á nakran hátt fjala út yvir tann veruleika, at hann fult út hevur verið við í áganginum móti løn-takaranum og teimum gomlu og sjúku.

Tá Sverre Midjord at enda spyr um úttalilsir frá danska forsætismálaráðharranum, so kann eg orðarætt endur-geva forsætismálaharran fyrri í skrivi dagfest 29.06. 1993 at siga:

»Det er selvfølgelig tank-en, at regeringens aftaler med landsstyret om øko-nomisk støtte til Færøerne skulle medvirke til en bedring af forholdene på Fær-øerne, herunder af arbejds-markedet, men det er hjemmestyrts egen op-gave inden for de givne økonomiske rammer at fastlægge arbejdsmarked-politikken. Det mener jeg ikke regeringen skal blande sig i.«

Um Sverre Midjord hevur áhuga fyrri hesum, kann hann koma niðan á skriv-stovu okkara og lesa hetta skriv í síni heild.

Samanumtikið kann sig-ast, at greinin hjá Sverra Midjord tyktist vera ein roynd at vaska hendur sínar í sambandi við tann ágang, hann og samgongufelagar hansara hava ført móti van-liga løntakaranum og teim-um veiku og sjúku, sum sami Sverre Midjord sigur seg vilja verja, men vónandi dugir veljarin at siggja, at tað er fœrði politikkurin og ikki vøkur orð og undan-førslur, id eru avgerandi, tá veljarin skal velja hvønn hann vil atkveða fyrri.

Tórshavn tann 20.07.1993
Ingeborg Vinther